

M A G Y A R K U R I R

Bécsből, Kedden, Februárius' 6-dikán, 1821.

Spanyol Ország.

Egy Madridi tudósításban, melly onnét Januarius' 7-dikén indult, így rajzoltatnak-le Spanyol Országának mostani körülállásai: —“

„Mi legnagyobb csendességben élünk, így szólnak némely emberek, kik azt erősítik, hogy esmerik a' Státus' állapotját — de e' mellett a' nép közt nagyon alattomos hírek folynak — nagy békességben élünk ugyan, hanem azok a' heves Proklamációk, mellyeket magános emberek függesztetnek-ki az uczákra, mind e' mellett is veszedelmekről beszélnek, 's arra rogatják a' népet, hogy üldözzék az A frances ed os (a' Bonapartistákkal tartott) embereket, pedig a' kiknek már a' Státus megbocsátotta az ő vétkeiket — legméljebb békességben élünk ugyan, de még is éppen ma árulának az uczákon egy irást, melly annak igen szorgató voltáról beszéll, hogy össze kell a' rendkívülvaló Corteseket hívattatni. Az azon veszedelmekről való beszédek, mellyekkel az Európai nagy Hatalmasságok a' dolgoknak jelenlévő állapotját vagy folyását fenyegetik, 's a' mellyekről a' mi Ujságirójunk olly örömett beszéllenek, 's a' melly beszédekben ők ezen Hatalmasságoknak tyrannusságaikat nagyon hatalmas kifejezésekkel megtámodják 's a' népnek önn' uraságát csikládozzák; anuak szün-

telenváló' emlegetése, hogy a' Kormányozószerk semmi előfelé való lépéseket nem teszen, hogy a' Constitúzió ellenségeit, a' kik mindenütt nyüzsögve taláztatnak, nem üldözi; hogy az Országúlszerk olly engedelmes és gondatlan útat követ, melly által minket a' legnagyobb szerencsétlenségbe fog taszítani, és hogy a' fogdosások szüntelen folynak: a' népet meg nem szünő feszültségben, mozgásban, és félelemben tartják. Igaz ugyan az, hogy vagynak olly emberek is, a' kik ezen feszültséget és félelmeskedést szükségesnek tartják, úgy itélvén, hogy a' nép ekképpen annál nagyobb bizodalommal azon Újászülettetés' Hőseihez (vitézeihez) csatolja magát, a' kiktől csak egyedül várhat oltalmat és megtartatást; 's ekképpen annál nagyobb buzgósággal pártját fogja azon eszközöknek, mellyeket az új Systema' ellenségei ellen elővenni szükséges leszen; egy szóval, hogy így a' nép annál vigyázóbbá, érzékenyebbé, és bátrabbá fog tétettetni. — „Mind azok (így beszéllenek továbbá ezen emberek) mind azok, a' kik számkivettettek, millyenek a' Majordomo, 's a' Gyontató Atya 's t, csábitók voltak; igen de hát csak ezek-e azok? nincsenek-e több olyanok az Udvarnokok közt, a' K. palotában, 's az Udvari templomnál, 's a' Residentziában éppen úgy mint a' Residentzián kívül? — Hát azok a' próbatételek, a' mellyek Madridban, Burgosban, Saragossában, Grenadában, és Se-

villában eléfordultak, csak egy 's más, fi-gyelemre nem méltó történetek voltak-é? — 's ilyen volt-é az Avilai is, honnét a' fő Kormányozó maga írta: hogy ott minden más próbatételek között a' legvaló-díbb fordult elé, hogy ennek több féle széllyelágazásai mutatták-ki magokat, és hogy a' Novasokban, Escorialban, és Mad-ridban, nagyon fő emberek találatnának, a' kik ellen nagyon fontos vádak fognak kifejtődni." — Mi lehet az ilyen beszé-deknek, fogdosásoknak, de a' mellyeknek resultatuma előttünk még nincsenek tud-va, 's ezeknek a' szüntelen való vádolá-soknak, de a' mellyekről még semmi kör-nyúlállásokat nem tudunk meghatározva, mi lehet mondom az ilyen beszédeknek következése, egyéb, mint az, hogy az indula-tonknak felhevesülése, 's a' békételenkedés és gyűlölségeskedés szünet nélkül neve-kedjenek. Ha a' kétséges gondolkodás, az új systemától való idegenkedés, 's a' legjobb módon szerzett becsültetés ellen, csak egy szó essék, az egész Constitutzi-onalis nép seregestül fel-áll, 's addig mond-ja parancsoló hangon a' Tiszti Karnak, a' mit kíván, míg ez a' maga félelmeskedé-sei között késznek lenni nyilathoztatja mag-át az engedelmességre. Így történt-meg már e' Kadiksban, 's Valenciában; az Előljárók ezen városokban gyenge szí-vűséggel tellyesítették a' közönség' kiál-tozását. Hogy melly kevés kívántassék arra, hogy a' legjobb hirben lévő embe-rek a' nép által való bosszantatásra 's a' tömlőcz' irtóztatóságaira kitétetődjenek, egy új bizonyosága ennek a' Lazan Mar-quisné' története, a' kit Dec. 30. dikára virradó éjjel Saragossában elfogának. Az egész világ azt a' bizonyoságot teszi ezen fő aszszonyoságról, hogy ő a' tyrannus-ságtól eleitől fogva idegen volt; hogy ő az előbbeni Országlási systema alatt nem

egyszer tette-ki magát a' veszedelmeknek az által, hogy a' liberalisság' barátjait a' házához befogadta; egy nevetlen elvá-doltatás, melly mint beszéllik abból állott, hogy ő valamely özszeesküvésnek, mely-nek tagjai egy Dékány, két Kánonokok, 's egy Csizmadiamester lettek volna, a' feje volt volna, elegendő volt arra, hogy egy illy aszszonyoság a' közönséges fogház-ba hurczoltassék. Hijába ígérte, hogy a' maga házában minden másoktól való el-vonódásban fog maradni, 's hogy strázsát veszen-be a' szobájába; nem használt semmit: a' Polgári Kormányozó a' követ-kezett napon kihirdette, hogy már most elmúlt a' Privilegiumok' ideje, és hogy a' törvények minden embereket egyenlők-nek tartanak. — Hogy melly különös és furcsa vallástételek találatassanak gyakorta még a' legliberalisabb írásokban is, egy új bizonyoságot találunk erre *Al p u e n t e R o - m e r o* Juan' Polgárnak illy czimű mun-kájában: „A' rendkívül való Corteseknek özszezehivattatását tárgyazó *Discursus*“ — melyben olly ítéletet nyilatkoztat az író: hogy a' Likerálisok' száma olly ke-vés, hogy minden Liberalisra talál-tatik négy Servilis és nyolcz Indif-ferens! — Melly kevésbé multák még eddig fellyül a' Constitutzió'nalis Tisztvi-selő Hivatalok a' Királyi volt Hivatalokat a' magok hivatalos kötelességeiknek tel-lyesítésében, ezeránt meggyőzheti az Ur magát a' mi leg bizonyosabb Ujságlevele-inkből. A' *Diario Constitucional* de *Corunna* ekképpen szollott kevés napok előtt: — „Nem soká el-jő az ide-je, hogy új tisztviselők választattassanak. A' Constitutzió' 322. dik cikkellye sze-rént az a' foglalatosság is az ő kezeik alá tartozik, hogy az egészség és életbéli kön-nyebbségekre, commoditásokra, ügyelje-nek. Ha új tisztviselői Karjaink ezen

pontnak' tárgyaíra jobban nem fognak figyelemzeni, mint a' ki-lépők, úgy ki vagyunk tételve azon veszedelemnek, hogy a' lelkek' egy testből más testbe való vándorlását hinni kénteleníttessünk, minthogy kevés híjja, hogy még disznókká nem tettek bennünket. Micsoda eszközöket vettek még eddig tisztjeink elé, arra, hogy eme' mocskos Lazzaronikat, a' ragadozásnak eme' plánta-oskoláját, a' mellyek miatt uczáinkon sem éjjel sem nappal semmi bátorság nincsen, zabolán tarttsák? Micsoda eszközök vétettek elé a' tolvajoknak a' theatromek' ajtaji elől való eltávoztatásokra, hogy ezen épületekben bátorság uralkodhassék? Micsoda hasznát látta a' közönség azon véghetetlen summáknak, mellyeket a' tisztí Karok elnyeltek? Hanem mind ezeknek kipótolásául a' mi Corteseinknél a' kérettetett, hogy Collegiált-fundusaink Püspöki Cathedrale templomnak felállíttatására fordíttassanak, pedig 10 óra távolságnyira Ersekünk van.

— A' Diaro Constitutional de Barcellona hasonlóképpen olly színel festi-le fél szigetünk' állapotját, hogy meg kell rettennünk olvasására, pedig ez, mind kopasz és meztelen igasság: — „Egész fél szigetünk, úgy mond, gonoszokkal, partjaink hamis kereskedőkkel, 's öbleink tengeri tolvajokkal vannak eltelve; nincsen egy pontunk a' hol tulajdonunk és életünk bátorságban volna, a' ragadozók' vakmerő bátorsága napenként nevetkedik; ezek nem érik-n eg az útnak ostromlásával 's az egyenként álló, magános házakba való berontással, hanem már a' falukba is berontanak, sőt magában ezen városban 's felelmek közt vagyunk néhány napoktól fogva azon gyanú miatt, hogy talám itt is számos ilyen ragadozók volnának jelen. Estvének idején már nem mérészel az ember az uczá-

ra kimenni 's t.“ — Már majd esztendeje telt-el, hogy a' Constituziónak behoztatásáért örvendezünk: de ha egyéb eszközökhöz nem nyulunk, ezen Constituzió is olly kevésbé fogja szerencsétlen Országunkat megtartani, mint az előbbeni Kormányozás. — A' Madridi Constituzionál' Kiadója (Moro) még ma is fogságban ül, 's ezen Ujságlevél még most se' kezdett-el folytatattani.“

A' Nemzeti jószágnak eladattatása szakadatlanúl folytatattatik: hanem, hogy micsoda summa jó-be belöllök, nem lehet tudni, minthogy az Udvari Ujság, a' melly, midőn valamelly jószágnak eladattatását megemliti, nem teszi-fel, hogy mennyin adatott-el.

Vittoriából írják, hogy Generális Queda, ki ott a' maga Anti-Constituzionalis gondolkodásáért fogságban tartatott, Jan. 4-dikén éjszaka elszökött, még pedig nagyon jelesen. Egy darab fát az ágyába fektetvén üres montlizzákjával betakarta 's a' maga fekete sellyém hálósipháját a' végibe huzta, mint ha ő maga fekünné az ágyon. Elszökését csak akkor vették észre, mikor az inas a' csokoladéval be-ment hozzá.

B r a s i l i a.

A' Pernambucoból November 30-dikán indult 's az Ánglus Ujságlevelekben kiadatott tudósítások által jelentetik, hogy ott azon hónapnak 26-dikán reggel nagyon megijedtek a' lakosok annak látására, hogy a' városba vívő minden útak fegyveres sergek által elfoglaltatván a' lakosok közzül némelleyek, mint az Ország-lószék ellen intéztetett özszeesküvésnek részes társai, elfogattattak. Az elfogattattak nagyobbadon mind az alacsony nép közzé tartozó emberek.

San-Domingo.

Cáp François városából, mely a Henrik Király ideje alatt Cáp-Henrinek nevezetett 's most Cáp-Haytinek nevezetik, December' 10-dikén indult tudósítások érkeztek Londonba, a mellyek szerint nagy csendesség uralkodott az új Respublikának minden részeiben 's az Országlószerk egész iparkodással azon volt, hogy a nép' szeretetét 's bizodalmit megnyerhesse. A Christoph' elragadoztatott kincstárából - nevezetes ajándékok osztattak ki a katonák közt, a melyből a kereskedőkre is nagy haszon terjedett ki, minthogy a katonák vásárlásra adván magokat, a kereskedő portékáknak hirtelen megjött a kelete. A revolutzió alatt nem csak hogy semmi veszedelem nem érte az ott lévő Anglusokat, hanem a revolutziós vezérek még különösen is vigyáztattak rájuk: a mely nagyon jól esett az Anglusoknak, kivált azért, hogy a Jamaikánál vigyázaton álló Anglus hadi hajók közzül egy se' mutatta ezen időben magát, hogy az Anglusokat 's portékáikat Cáp-ból felrakta 's bátorságos helyre vitte volna —

Azt mondják, hogy a Hayti szigetén felalott új Országlás ennekutánna semmi olyan nemzeteknek hajójikat be nem akarja magához bocsátani, mellyekben a Szerescenek rabszolgasága még el nem töröltetett, a mely az Északi Amerikai kereskedésük is nem kevés hárt okozhat, mint hogy még itt se' mindenütt töröltették a törvények ezen rabszolgaságot.

Spanyol Amerika.

Buenos-Ayresből illy levelet közöl a Londoni Kurir Jan. 18-dikán egy ott lévő levelejezőjétől: —

„Az én előbbeni, Oktober' 3-dikán költ tudósításomban (a' mostani tudósítása Oktober' 10-dikéről való), jelentettem vala, hogy micsoda változások fordultak legyen elő a' mi politikai állapotunkban. Rodriguez Márton akkor az Országlás mellől elmozdított, 's magát falura vont a' el, a' hol magánosságban halgatott, és senki nem gondolta, hogy még mostanság valami olyan próbát fogna tenni, melly a' lakosok kívánságával ellenkezne; inkább azt gondolták mindenek, hogy ő is úgy teszen, mint a' több előtte volt Országlók tettek, hogy legalább elvárja a' neki kedvezni látszó időpontot. De megcsalattattunk várokozásunkban, mint hogy Rodriguez magát véletlenül az Oberster Rosas vezérlése alatt lévő Colorados (Szerescen) Regimentel összezsacatolván, heves ellentállás után a városba berontott, azt elfoglalta 's magát ismét Kormányozóvá tette. A' megszállás majd két egész napot tartott a' városban, 's mind két részről 150-nig való emberek ölettetek 's majd annyin sebessittettek meg. Erössithetem, hogy ezek valóságos heves verekedések valának, 's mind két rész nagy vitézséggel védelmezte magát: hanem egyéb eránt egész verekedés csak az említett Colorados Regiment 's meg egy Polgári Regiment közt folyt, a' melly utolsó ellenséges indulattal viseltetett Rodriguez eránt. Már most azt várjuk, hogy Generalis Dobrego mit fog tenni? mi indulattal fogja a' Rodriguez cselekedetét fogadni? Ezen Dobrego csak 10 óra távolságra állott a' várostól azon idő alatt, míg ott a' verekedések folytak, de sem egygyik sem másik részhez nem viseltetett semmi segedelemmel. Most, minekutánna Rodriguez magát Kormányozóvá tette, mint mondják ellenséges in-

dulattal kezdett ezen Dobrego is a város felé közelíteni.

Nagy Britanniá.

Januárius 16-dikén az egész Ministeri tanács gyűlést tartott a külső dolgokra ügyelő Minister Udvara szalájában. A tanácskozás három órát tartott. Mondják, hogy az Európai szároziól két Kurirok érkezvén-meg Londonba, azok vitték oda az ezen tanácskozásra való tárgyakat. —

A Parlamentum' elkezdődése közelgetvén, mind a két ellenkező rész nagyon készül a vetekedésekhez, mellyeknek gyaníthatóképpen fontos resultatumaik fognak lenni.

Lord Liverpool és Castlereagh Januarius 7-dikén kiutoztak volt egygyütt Brightonba a Királyhoz, a melly utozás tárgyának némelleyek a Parlamentum' nem soká lejendő elkezdődését, mások pedig a Ministeriumban eléfordulható változásokot gondolják lenni. Egy Antiministerialis Ujságlevélben az erőssítetik, hogy a Király mindjárt Karácsony után olly meghívást intézett volna Marquis Lansdownhoz, hogy készítsen egy plánomot arról, hogy miként gondolná jónak lenni egy új Ministeriumnak organizáltatását, s ezen plánumot terjeszsze ő Felsége' elejébe. A plánum szerint, ő (Lansdown) is legyen benn Lord Grenvillével és Herczeg Wellingtonnal együtt az új Ministeriumban. Hanem (ez is az említett Ujságlevélben erőssítetik) Marquis Lansdown a Király kívánságát Gróf Greyvel s más több berátjaival közölvén, ilendő tisztelettel való engedelem kéreessel, jelentést tett ő Felségénél, hogy nem teljesítheti kívánságát.

A Londoni Ujságlevelek, általjában mind a mennyin csak vagynak, egyenlő-

en erőssítik, hogy az a Birnie nevű Politziai Biztos, kire a bizattatott vala, hogy azon történetet, melly szerint a Herczeg Decazes Londoni Francia Nagykövet Kurirja Grenier, Londontól nem meszsze néhány utonállók által megtámodtatott volna, vizsgálja-meg, azt erősíti, hogy az egész dolog csupa comédia, s csak ezen embernek költeménye volt. Csalni akart. —

A Frantzia revolútióiból nagyon esmeretes Generalis Dumouriez, kinek az Angliát Országlószék feles penziót fizet, és a ki már régtől fogva London mellett falun lakik, még él; már 82 esztendő ember; s most is igen jó egészségre jár. Magános idejét Memoárok' írásával tölti, de olly czéllal, hogy csak halála után nyomtassák ki.

A Bombayból érkezett levelek szerint, mellyek Aug. 27-dikén indultak onnét, az Anglus armáda Napkeleti Indiában nagy készülteket kezdett tenni a Sindi nevű nemzet Országába való beütésre. Ugy rajzoltatik ugyan le ezen Anglus tudósításokban a dolog, mint ha ezen Sind nemzet volna a megtámodó rész, vagy más szókkal, hogy ő keresi a hadakozást: de sok mások a Hindostani Anglus Országlószéket tartják a hadakozás egyedül való okának lenni, a melly azért kívánnya ezen hadakozást, hogy ennek alkalmatosságával egész az Indusig kiterjeszthesse uralkodását. Egy tudósító így fejezi ki magát Bombayban Aug. 27-dikén ezen tárgyra nézve: — „A Cutchban álló Anglus armáda 16,000, jó fenyítéket tartó katonákból áll, és elégséges arra, hogy ezen háborúnak szerencsés kiütéséért kezeskedhessék. Az armáda fő vezére Colville Károly, ki a Wellington oskolájában tanult vezérkedni. Hogy a táborozás még el nem kezdődhetett, a

sok esőzéseket okozták, 's kétség kívül el sem kezdődhetik Oktober előtt. A' Sindii nemzetnek három testvér Emirjei vagynak, a' kik, mint mondják, nagyon hadakdzók, hatalmasok, és gazdagok. Vallásokra nézve Mahomedánusok. Ezek még soha se' hadakoztak az Europaiakkal. A' Sindiei embereket Herkuleseknek írják lenni erejekre és nagyságokra néve. Legalább az egyéb Indusoknál sokkal nagyobb testűek. Az Anglusok attól tartanának, hogy ha ezen hadakozás ezen nemzettel elkezdődik, akkor a' közép Indiai nemzetnek is újabban fel fognak támadni, mellyek között még most se uralkodik tellyes csendesség.

A' környüllállásokról, mellyek ezen hadakozásra alkalmatosságot szolgáltatnak, így heszélnek: — „Egy Anglus tiszt a' mult tavaszon egy fegyveres csoporttal menyén, szembe találkozott egy Sindii nemzetbeli csoporttal, azt haramia bándának tartotta, s szerencsétlenségből, olly hevesen megtámadta, hogy, minekelőtte a' megcsalatódást észbe vette volna, a' Sindusok nagyobbadon össze vagdalattak. Ezt a' Sindus nemzet' Régensei megtudván, haladék nélkül reá ütöttek Cutchban az Anglusoknak egy falujára, 's első mérges felhevüléssekben a' lakosokat mind megöldösték 's nyilván kibírdették, hogy az Anglusokkal is, kiket azon vidéken megtalálnak, mind úgy fogják bánni. Az alatt Követség érkezett az Anglusoktól a' Sindiei Emirekhez, a' melly kinyilatkoztatta, hogy az Anglus tiszt csak megcsalattatásból cselekedte, hogy az előtalált Sindii csoportot megtámadta, 's egyszersmind elégtételt kért az Emirektől a' felprédáltatott faluért: hanem ezen elégtételnek adására semmi hajlandóságot nem mutattak az Emirek, egyéberánt ők is követet indítottak útnak Bombay felé.

Mi leszz az alkudozás' vége, az idő fogja megmutatni.

Egy nagyon híres talp-korcsolyás Anglus, a' ki nem régen abba fogadván, hogy 3 minutum alatt egy Anglus mértföldet fut, 's a' fogadást nem csak megnyerte, hanem 7 minutum secundummal kevesebb idő alatt futotta - el a' mértföldet, ugyan azon estve szerencsétlenül végezte életét. A' Cam vizén, hasonló korcsolya' segedelmével, szörnyű nagy sebességgel futván Upwel felé haza, 's már a' házához közelgetvén, egy fűzfának futott, 's úgy oda csapta a' fejét, hogy hanyott esvén azon szempillantásban meghalt. A' neve ezen szerencsétlen korcsolya-futónak, Girham.

Frantzia Ország.

Valami Desgravier nevű Urnak a' Király ellen való perében végső ítéletet mondott Párisban Jan. 20. dikán a' Királyi Itélőszék. A' per 1,390,000 Frankot illetett, mellyet a' nevezett Ur, a' panaszoló, a' Királyi magános kassából (Civillistából) kívánt magának vissza fizettetni. Ő ezen kívánságát egy olly Obligatzió fundálta, mellyet a' Király még Monsieur korában, az 1783-dik esztendőben, irt volt alá. Az Itélőszék olly ítéletet mondott, hogy a' Civillista nem egfizem i tartozik a' panaszlónak ezen summát. Ítéletét a' következő okokon fundálta az Itélőszék: — „Meggondolván azt, hogy egy Princeznek az ő thrónusra jutása ott a' maga személyes lekötelezései alól fel nem oldozza, és hogy, ha azok a' jószágok, mellyek addig az ő tulajdonai voltak, a' Státus' Uradalmaival öszszecsatoltatnak, ebből a' Státusra csak az a' kötelesség háromlik, hogy az ezen jószágokon fekvő adósságokat vegye magára, de a' melly

által a' Princz a' maga személyes elkötelezéseitől tellyességgel meg nem szabadították; meggondolván továbbá, hogy, a' nélkül hogy a' Királyi Felség megbánódnék, a' Királynak személyében minden polgári kötelességekre nézve, mellyeket ő mint akár melly magános polgár úgy tehet, egy magános embert tekinthetünk, ezekre nézve ő is a' maga tulajdon törvényes széke elejébe tartozik megítélés végett." — A' Párisi közönséges levelek ezen indító okokban 's az ezeken fundáltatott ítéletben nagyon szép bizonyosságát találják a' Királyi Itélőszék' részre nem hajlásának és semmi tekintettől való nem függésnek. —

A' Király és a' Princzek Januárius' 21-dikét belső szobájikban 's nagy magánosságban töltötték.

A' Monitör Jan. 23-dikán azt említette, hogy a' Király, Generalis Vicomte Donadieu-t kitöröltte a' disponibilis (szolgálatra felvétethető) General-Lieutenantok' laistromából — melyre ő, egy más Ujságlevélnék erősítése szerént, illy cselekedet által szolgáltatott legközelébbi okot: — Generalis Donadieu Jan. 19-dikén, a' Rivoli nevű uczán, melly a' Thuillieria kert' hoszszában nyulik-el, Herczeg Richelieuvel a' fő Ministerrel, kivel tavaly már egyszer nagyon illetlenül bánt volt, szembe találkozván, hátulról meszszirül így szollitá-meg: „Uram, hajja az Ur, nékem az Urral beszédem van!" — A' Herczeg ezen alacsony megszollittatásra nem ügyelvén, folytatta útját — hanem Donadieu ismét utánna kiáltván mondja: „Nékem az Urral most mindjárt beszélnem kell; valamit kell mondanom az Urnak." — A' Herczeg ekkor megfordulván, szemébe nézett a' feléje közelítő Generálisnak, 's így szol-

lott: „Én itt az uczán nem adok audientziát; ha az Ur nékem valamit mondani akar, irás által hozzám járulhat." — Erre Donadieu az öklét feltartván, fel szóval kiáltotta: „Az Ur egy útálatos Minister — egy — egy, minden, a' mire csak a' legsalakosabb lélek reá vetemedhetik. — Ezen szó-cserélésekre az uczán tolongás támodott — a' Herczeg a' gorbáskodóra többet nem ügyelvén, útját folytatta; e' pedig még annál jobban gorbáskodván, magából a' sokaságnak komédiát csinált — a' melly rüt magaviseletéért Párisban mindenek előtt, kiváltképpen pedig a' Royalisták előtt, nagyon megalacsonyította magát, 's mind ezeket maga ellen nagyon felingerlette.

A' Konstanczinápolyi Francia Követ az ott lévő Császári Bibliothekákól 15 darab igen becses Arabs munkákat küldött Párisba, a' mellyek között találhatniak a' Plutarchus és Herodotus' munkáji is tellyesen.

Ujabb Tudósítások.

Nagy Britannia. — A' Király személyesen maga, Jan. 23-dikán kinyitotta a' Parlamentum' üléseit, beszédet intézvén a' két ház' öszszegyülekezett tagjaihoz.

Spanyol Ország. — Az Arragoniai Fő Kapitány, Riego, Jan. 8-dikán fényes pompával tartotta Saragossába való bemenetelét. — Az ő bemenetelét megelőzőtt uapon Lazan Marquisné 's az ő elfogattatott társai a' fogházból kibocsáttaták. A' Cantabrigiai Regiment, melynek Oberstere Marquis Lazan, triumphusi pompával kísérte a' Marquisné a' fogházból a' házához. Riego pedig tiszteletére ment. Micsoda büntetése fog lenni hamis árulójinak, még nem tudták.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

B é c s.

A' Laibachi Ujságban Jan. 30-dikán ezek találtattak: —

„A' mi nagy kegyességű Felső Császárnk a' mult pénteken az itt lévő Kormányzék' ülésében megjelenvén abban 6 órát töltött. — Azon estvén az itt lévő theatrom szépen megvilágosítottván muzsikai Akadémia tartatott benne, melyet a' városi Phil-Harmonia' társasága csinált a' város' szegényei' fundusa' javára, a' melybe a' mi nagy kegyességű Császárnk ő Felsőge is 100 aranyokat méltóztatott adni. —

„Januarius' 29-dikén délutánni 3 órá-tájban megérkezett ide a' Floridai Hercegné, a' Két Siciliák' Királya ő Felsőge' felesége.“

A' Bécestől nyolcz óra távolságra lévő Haimburgi lakosokat Jan. 23-dikán éjfélt után egy óra tájban a' lárma harangszó, 's a' katonák' lárma-lövése és lárma-dobja álmokból hirtelen felserkentvén, irtoztató félelmet okozott nékik. Minden felé: Égés! Égés! kiáltás hallatott, a' melly annyival inkább megrettentette őket, hogy a' meggyuladott épület nagy, és zsindey fedelű lévén, félettébb lángosan égett és nagy világosságot okozott, melly miatt minden ember azt gondolta, hogy a' szomszédja' háza ég. Az az úgy nevezett régi Posztófabrika' két emeletű épülete gyult

meg, melyben most a' Dohány-magazinum van, 's a' melynek két homlok-oldalait (Frontjait) a' meggyulás után kevés szempillantatok alatt égészszen elborította a' lobogó láng, 's a' zsindey tűz eleven-szén' essője a' levegőben minden felé széllyel repülvén 's a' házakra lehullván, minden szempillantatban az egész várost gyuladással fenyegette. Sok felé is kezdődtek gyuladások, de nagy lévén a' vi-gyázás azonnal megoltattak. Az említett magazinum' fedelét csak hamar megemésztvén a' lángok, már most még rettenete-sebb lett az épület' belső részében a' tűz, azért, minthogy a' fedél már elenyészvén, 's a' szároz dohány-levelek, mint a' pozdorja olly lángosan égvén, ha szél talált volna támodni, 's a' lángoló szároz dohányt széllyel szorta volna, az egész várost veszedelemmel fenyegette. De, a' gondviselés akarta, hogy e' meg ne történ-nyék, az emberek' iparkodása pedig ar' nyival foganatosabb volt, hogy szép hőldvilág lévén, az oltáshoz jól hozzá lehetett látni. Csak gyenge szellő lengedezett. A' magazinum' szobájiban még a' második napon is égett a' dohány: de így is megmentették legalább is öt-hatod részét, minthogy az épületnek két egész oldala épen maradt, az udvaron lévő fa-kazalokkal egyetemben. Egy embernek élete se' veszett-el; csak két Mineur-katona kapott sebet az oltásközben, kiknek aerege nagyon megkülömböztette magát másokkal együtt. A' gyuladásnak eredete nem tudatik.

Redaktor: Pánczél Dániel. Nyomtatja Nemes Stöckholzer Hirschfeld Felix.
(Unter Passauer-Hof, Nro. 366.)